

Pritožba, ki jo je vložila Sebirán, S.L. 21. maja 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat), razglašeno 12. marca 2008 v zadevi Subirán, S.L. proti UUNT in El Coto de Rioja, S.A., T-332/04

(Zadeva C-210/08 P)

(2008/C 183/29)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Subirán, S.L. (zastopnika: J. Calderón Chavero in T. Villate Consonni, odvetnika.)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in El Coto de Rioja, S.A.

Predlogi pritožnice:

— Naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 12. maja 2008 v zadevi T-332/04 z utemeljitvijo, da je jasno, da so znamke EL COTO/COTO DE IMAZ (na eni strani) in COTO D'ARCIS (na drugi strani) med seboj združljive.

— Naj se odloči o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Nestrinjanje z presojo Sodišča prve stopnje: Sebirán meni, da z znamko Skupnosti COTO D'ARCIS ni kršena prepoved iz člena 8(1)(b) Uredbe 40/94, saj se ob ugovarjanju imetnika prejšnje znamke, v tem primeru znamk Skupnosti EL COTO in COTO DE IMAZ, registracije poznejše znamke ne zavrne, če se, v skladu s prepovedno določbo, dovolj razlikuje od prejšnjih znamk, čeprav so – ob nerazdeljeni in celoviti presoji – proizvodi ali storitve, ki jih zajemata znamki, enaki ali podobni; poleg tega ne obstaja verjetnost, da bi na vsem področju Evropske unije v javnosti prišlo do zmede. Ta verjetnost zmede ne zajema verjetnosti povezovanja s prejšnjo znamko.

Tožba, vložena 22. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-219/08)

(2008/C 183/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in J.-P. Keppenne, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da v primeru, ko podjetja Skupnosti v okviru opravljanja storitev napotijo delavce, državljane tretjih držav, zahteva

a) predhodno odobritev za opravljanje gospodarske dejavnosti;

b) da mora biti dovoljenje za bivanje, izdano v državi članici, kjer ima delodajalec sedež, veljavno tri mesece po tem, ko je storitev opravljena;

c) da mora biti delavec pri istem delodajalcu, ponudniku storitev, zaposlen vsaj šest mesecev;

ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 49 ES.

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v bistvu zatrjuje, da zahteve, ki jih določa tožena stranka v primeru, ko ponudniki storitev s sedežem v državi članici, ki ni Belgija, napotijo delavce, ki so državljani tretjih držav, omejujejo prost pretok storitev in hkrati povzročajo diskriminacijo teh ponudnikov storitev v primerjavi z njihovimi konkurenti s sedežem na ozemlju Belgije.

Komisija v okviru prvega očitka zatrjuje, da ureditev predhodne odobritve za opravljanje gospodarske dejavnosti pomeni nesorazmerno oviro za prost pretok storitev. Te ovire poleg tega ni mogoče utemeljiti niti s kakršnimkoli razlogom v splošnem interesu niti s sklicevanjem na Schengenski pravni red.

Tožeča stranka v okviru drugega očitka postavlja pod vprašaj nesorazmernost zahteve, v skladu s katero mora biti dovoljenje za bivanje, izdano v državi članici, kjer je sedež delodajalca, veljavno tri mesece po opravljeni storitvi.